Truyện cổ tích

Con Hổ Có Nghĩa

Tranh khắc gỗ Đông Hồ

Tranh minh hoạ được thực hiện bởi

truyentranhcotich.io.vn

Nghe truyện có lời đọc, xem tranh động và chơi đố vui miễn phí tại
truyentranhcotich.io.vn

Hổ cõng bà đỡ

Truyện Con hổ có nghĩa.

Ngày xưa, ở huyện Đông Triều có bà Trần làm nghề đỡ đẻ, chuyên giúp các bà mẹ sinh em bé.

Một đêm, nghe tiếng gõ cửa, bà mở ra nhìn khắp xung quanh mà chẳng thấy ai. Bỗng một con hổ chồm tới, cõng bà đi.

Bà sợ quá, ngất lịm đi. Lúc tỉnh lại, bà thấy hổ dùng một chân trước ôm lấy bà, chạy như bay; gặp bụi gai rậm, hổ lại dùng một chân rẽ lối.

Đỡ đẻ cho hổ cái

Đến chỗ núi sâu, hổ thả bà xuống. Bà thấy một con hổ cái đang cào đất, lăn lộn, thì sợ lắm, tưởng hổ muốn hại mình.

Hổ đực lấy chân chỉ cho bà nhìn hổ cái, nước mắt chảy ròng. Bà thấy bụng hổ cái động đậy, biết là nó sắp đẻ.

Sẵn thuốc trong dải áo, bà hoà với nước suối cho hổ cái uống, rồi xoa bụng cho nó. Một lát sau, hổ con ra đời.

Hổ đực mừng rỡ, đùa giỡn với con. Hổ cái nằm phục, mệt lắm.

Khối bạc tạ ơn

Hổ đực đến bên bà, quỳ chân trước, nhìn bà rồi đưa ra một khối bạc. Bà nhận lấy, buộc vào thắt lưng.

Hổ vừa đi vừa ngoái lại nhìn, dẫn bà ra khỏi rừng. Trời gần sáng, bà giơ tay nói:

“Xin chúa sơn lâm quay về.”

Hổ dừng lại, quỳ xuống, cúi đầu, quẫy đuôi tiễn biệt. Bà đi đã khá xa, hổ mới gầm lên một tiếng rồi đi.

Về nhà, khối bạc cân được hơn mười lạng. Năm ấy mất mùa, nhờ số bạc ấy mà bà sống qua được.

Con hổ hóc xương

Truyện được trình bày bởi truyentranhcotich.io.vn.

Còn ở huyện Lạng Giang, có một bác tiều phu đi kiếm củi ở chân núi. Thấy cây cối trong thung lũng lay động mãi không thôi, bác vác búa đến xem.

Bác thấy một con hổ trán trắng, to như con bò, khi cúi đầu cào đất, khi nhảy lên vật xuống, lấy chân móc họng, miệng há to như cái sàng.

Thì ra có khúc xương mắc trong họng hổ, càng móc lại càng vào sâu. Bác lấy hết can đảm, trèo lên cây, gọi to:

“Cổ họng ngươi đau phải không? Đừng cắn ta, ta sẽ lấy xương ra cho ngươi.”

Lấy xương cho hổ

Hổ nằm phục xuống, há miệng hướng về phía bác như cầu cứu.

Bác trèo xuống, thò tay vào họng hổ, lấy ra một chiếc xương bò to bằng cánh tay.

Hổ liếm mép, vừa đi vừa ngoái lại nhìn bác. Bác gọi to:

“Nhà ta ở thôn ấy, hễ được miếng ngon thì nhớ nhau nhé.”

Hổ nhớ ơn

Mấy hôm sau, nửa đêm, bác nghe ngoài cửa có tiếng kêu rất to. Sáng ra, bác thấy hổ đã mang một con hươu đến biếu.

Nhiều năm sau, bác tiều phu qua đời; hôm đưa tang, có một con hổ đến bên mộ, dụi đầu, đi quanh mấy vòng rồi mới bỏ đi.

Về sau, cứ đến ngày giỗ bác, hổ lại mang hươu, lợn đến để ngoài cửa, mấy chục năm liền như thế.

Đến con hổ còn biết nhớ ơn, đáp nghĩa như vậy đấy.

Ý nghĩa truyện

Con vật còn biết nhớ ơn và đền đáp người đã giúp mình, huống chi là con người: hãy sống có tình có nghĩa.

Đố vui

1. Đêm ấy, hổ đực cõng bà đỡ Trần vào rừng để làm gì?
   A. Để bắt bà về làm thịt B. Để giúp hổ cái sinh con C. Để nhờ bà tìm đường về nú
2. Bà đỡ Trần lấy gì hoà với nước suối cho hổ cái uống?
   A. Thuốc bà mang sẵn trong dải áo B. Mật ong rừng C. Sữa dê
3. Hổ đực đưa cho bà đỡ món quà gì để tạ ơn?
   A. Một túi gạo B. Một con gà C. Một khối bạc
4. Con hổ ở Lạng Giang bị làm sao?
   A. Bị gai đâm vào chân B. Bị hóc một khúc xương trong họng C. Bị sa xuống hố s
5. Mỗi dịp giỗ bác tiều phu, con hổ đã làm gì?
   A. Mang hươu, lợn đến để ngoài cửa B. Đến gầm thật to cho cả làng sợ C. Mang c

Hết

Nghe truyện có lời đọc, xem tranh động và chơi đố vui miễn phí tại
truyentranhcotich.io.vn

Đáp án: 1B · 2A · 3C · 4B · 5A